

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/26/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5919201197
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Turza
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5919201197.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Turzu, členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Ladislava Meštríka, v právnej veci žalobkyne: Dr. B. W. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom A. M. XX, U., Taliansko, adresa na doručovanie C. A. N. XX, U., zastúpenej JUDr. Jánom Bartánusom, advokátom so sídlom A. Bernoláka 7, Ružomberok, IČO: 48 411 884, proti žalovanému: D. W., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom K. O. XXX/X, U., zastúpenému Advokátska kancelária JUDr. Ladislav Jančí, s.r.o., Dončova 1451/21, Ružomberok, IČO: 36 862 304, o náhradu škody na zdraví vo výške 41 286,07 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok, č.k. 5C/23/2019-135 zo dňa 26. 11. 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému **p r i z n á v a** proti žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie podľa ust. § 420 ods. 1, § 444, § 449 ods. 1 OZ a § 150 ods. 1, § 153 ods. 1, 2, 3 CSP zamietol žalobu žalobkyne, ktorou sa domáhala náhrady škody - bolestného, sťaženia spoločenského uplatnenia, ako aj nákladov na liečenie a dopravu v celkovej výške 41 286,07 eur, ktorá škoda jej mala vzniknúť protiprávnym konaním žalovaného dňa 10. 12. 2016. Mal za to, že základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu sú porušenie právnej povinnosti, existencia škody a príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou a zavinenie. Porušenie právnej povinnosti spočíva v existencii takého úkonu, ktorý je v rozpore s objektívnym právom. Škoda je ujma v majetkovej sfére poškodeného objektívne vyjadriteľná peniazmi. Príčinná súvislosť znamená, že medzi protiprávnym konaním škodcu a škodou musí byť vzťah príčiny a následku, zavinenie predstavuje psychický vzťah škodcu k protiprávnemu úkonu a ku škode. Súd pri rozhodovaní o uplatnenom nároku musí mať jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že za spôsobenú škodu zodpovedá žalovaný, pre svoje protiprávne konanie, v dôsledku ktorého vznikla škoda, a ďalej musí mať preukázanú príčinnú súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou. Na základe vykonaného dokazovania nemal jednoznačne preukázané splnenie všetkých atribútov pre posúdenie vzniknutej škody, a to najmä porušenie právnej povinnosti žalovaným, jeho zavinenie a príčinnú súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou. Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, žalobkyňa podala dňa 14. 12. 2016 na príslušnom Obvodnom oddelení Policajného zboru Ružomberok trestné oznámenie na žalovaného, pričom v rámci prebiehajúceho konania boli vo veci realizované výsluchy jej, žalovaného, svedkov p. W., p. L., znalca, bol vypracovaný znalecký posudok znalcom MUDr. Tiborom Letkom, boli predložené lekárske správy, pričom výsledkom prebiehajúceho konania bolo vydanie uznesenia ČVS:ORP-602/OO-RK-2016 zo dňa 04. 10. 2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňom 10. 11. 2017, ktorým bola predmetná trestná vec postúpená Okresnému úradu, odbor všeobecnej vnútornej správy v Ružomberku na prejednanie priestupku, lebo výsledky skráteného

vyšetovania preukazovali, že nejde o trestný čin, ale o priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) z. č. 372/1990 Zb. Príslušný správny orgán vo veci vykonal šetrenie, pričom dňa 12. 04. 2018 rozhodnutím č. P 418/2017-MK, OU-RK-OVVS-2018/631-2 predmetnú priestupkovú vec, týkajúcu sa podozrivého, t. j. žalovaného odložil, lebo došlo oznámenie neodôvodňovalo začatie konania o priestupku. V danom prípade teda neboli preukázané predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu, tak ako to bolo vyššie konštatované. S poukazom na ust. § 193 CSP je súd viazaný (okrem iných) aj rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok, alebo iný správny delikt postihnutelný podľa osobitného predpisu. Podľa ust. § 194 ods. 1 CSP súd môže otázku, o ktorej má právomoc rozhodovať iný orgán verejnej moci, ako orgán podľa § 193 CSP posúdiť aj sám, nemôže však o nej rozhodnúť. Obdobne ako príslušné orgány, ktoré preverovali skutočnosti uvádzané žalobkyňou v súvislosti s poškodením jej zdravia, ku ktorému malo dôjsť konaním žalovaného súd nezistil nezrovnalosti a pochybnosti, a to najmä v tom, či k poškodeniu zdravia žalobkyne došlo práve v dôsledku konania žalovaného, čo jednoznačne preukázané nebolo. Je nesporné, že v uvedený deň sa v nehnuteľnosti žalobkyne nachádzal žalovaný za účelom vykonania opravy, pretože u nej vykonával práce viac ako rok, pričom podľa tvrdení žalobkyne v uvedený deň išiel svojvoľne opravovať lepenku, pričom však z vyjadrenia uvedeného v žalobe vyplýva, že pri prácach s lepenkou pomáhal žalovanému aj manžel žalobkyne. Z uvedeného je zrejmé, že žalobkyňa a jej manžel museli byť uzročení s tým, že žalovaný ide vykonávať práce na ich nehnuteľnosti a tieto nevykonával svojvoľne, ako to tvrdila žalobkyňa. Žalobkyňa, ako aj žalovaný boli vypočutí v rámci prebiehajúceho trestného konania, pričom z výpovedí vyplynulo, že došlo k roztržke medzi žalobkyňou a žalovaným, pričom žalobkyňa bola rozhodnutím Okresného úradu Ružomberok, odbor všeobecnej vnútornej správy zo dňa 12. 05. 2017 č. P 36/2017-MK, OU-RK-OVVS-2017/1374-7 uznaná vinnou zo spáchania priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 z. č. 372/1990 Zb., ktorého sa dopustila tým, že dňa 10. 12. 2016 v čase okolo 11:15 hod. v rodinnom dome č. XX na C. A. N. v U. po predchádzajúcej slovnej hádke s D. W. tomuto z podkrovia rodinného domu vyhádzala na dvor pracovné náradie, ktoré sa poškodilo a uvedeným konaním mu spôsobila škodu vo výške 52,28 eur, za čo jej bola uložená sankcia - pokuta vo výške 30,- eur a zároveň povinnosť nahradiť poškodenému škodu vo výške 52,28 eur. Odvolanie obvinenej voči vyššie uvedenému rozhodnutiu bolo Okresným úradom Žilina, odbor opravných prostriedkov zo dňa 12. 07. 2017 odmietnuté a predmetné rozhodnutie Okresného úradu Ružomberok, odbor všeobecnej vnútornej správy bolo potvrdené. Vychádzajúc z uvedeného mal za to, že predmetné konanie bolo preskúmané príslušnými orgánmi a vzhľadom na výsledky konania bola priestupková vec odložená, nakoľko došlo oznámenie neodôvodňovalo začať konanie o priestupku, preto ani v ďalšom nevykonával dokazovanie na preukazovanie protiprávneho konania žalovaného, ktoré bolo už hodnotené v rámci prebiehajúceho trestného konania. Taktiež pokiaľ ide o vznik škody, z predložených listinných dokladov vyplynulo, že žalobkyňa po údajnej udalosti nemala žiadnym spôsobom poškodený mozog, ani jeho časť, nakoľko pri CT mozgu bolo zistené, že nie sú zaznamenané chorobné ani traumatické zmeny, preto v dôsledku údajnej udalosti zo dňa 10. 12. 2016 nemohla vzniknúť posttraumatická stresová porucha, na ktorú poukazuje v žalobe, ako aj v ďalších vyjadreniach. Rovnako zo správy prednostu neurologickej kliniky MUDr. A. B. vyplýva, že bola v období od 10. 12. 2017 do 02. 01. 2018 neurológom vyšetrená 4-krát a vždy opakovane s negatívnym nálezom plus negatívne CT mozgu. Pokiaľ sa i u nej konštatovali zranenia (Znalecký posudok č. 13/2017), znalec sa nevyjadril jednoznačne k mechanizmu vzniku týchto zranení, prichádzali do úvahy rôzne mechanizmy, prípadne ich kombinácia. Vzhľadom na uvedené zamietol ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania výsluchom žalobkyne, ktorá mala možnosť zúčastniť sa na prvom pojednávaní a vypovedať ku skutkovým okolnostiam, keď výsluch nepovažoval za potrebný z dôvodu, že bola vypočutá v trestnom konaní. Rovnako zamietol i jej návrh na doplnenie dokazovania, a to nariadením znaleckého dokazovania znalcom, ktorý mal preskúmať jej zdravotný stav a jej reakcie pri spomienke na predmetnú udalosť, a to vzhľadom na vyššie uvádzané závery, keď nebolo preukázané zavinenie žalovaného, a teda nariadenie takéhoto dôkazu by bolo neefektívne a nevhodné. Súčasne poukázal, že ide o sporové konanie, v ktorom strany zaťažuje bremeno tvrdenia a dôkazná povinnosť, keď nesplnenie tejto povinnosti má za následok procesnú zodpovednosť v podobe prehry sporu. Sporové konanie sa spravuje zásadou kontradiktórnosti konania a zásadou koncentrácie, t. j. strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a procesnej obrany včas (§ 153 CSP), pričom strane žalobcu nič nebránilo poskytnúť dôkazy už pri podaní žaloby, resp. neskôr na pojednávaní. Vzhľadom na plný úspech žalovaného v spore mu s poukazom na § 255 ods. 1 CSP priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Proti uvedenému rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. e/, f/ CSP a žiadala ho zrušiť a vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie

a nové rozhodnutie. Mala za to, že súd prvej inštancie nemal riadne zistené rozhodujúce skutočnosti, ktoré by boli preukázané ňou navrhnutými dôkazmi. Nesúhlasila s jeho závermi, pretože existencia škody bola v spore preukázaná a zvyšné predpoklady zodpovednosti za škodu by preukázala znaleckým posudkom, ako aj svojou výpoveďou a výpoveďou svojho manžela. Poukázala na to, že posttraumatická stresová porucha nie je neurologické ochorenie, ale psychiatrické, a preto z neurologických vyšetrení ani nemohol vyplývať vznik posttraumatickej stresovej poruchy, ktorá vyplýva z lekárskeho správ z vyšetrení v Taliansku, ktoré absolvovala a ktorých preklad zabezpečila, no súd sa nimi nezaoberal. Vznik posttraumatickej stresovej poruchy rovnako konštatovali aj lekári v ÚVN Ružomberok v lekárskeho správach v pripojenom trestnom spise, ako aj v doloženom bodovom hodnotení. Čo sa týka následných uvádzaných poškodení organizmu, tak tie vznikali postupne, pretože posttraumatická stresová porucha progresívne postihuje postupne celý organizmus. Uvádzané skutočnosti, ako aj zvyšné predpoklady zodpovednosti za škodu považovala za rozhodujúce, no vzhľadom aj na špecifický druh ochorenia, kde osoba postihnutá touto chorobou je nútená opakovane prežívať traumatickú udalosť spôsobenú inou osobou alebo viz major je možné znaleckým posudkom preskúmať jednotlivé aspekty zodpovednosti za škodu a vylúčiť zavinenie posttraumatickej stresovej poruchy inou osobou ako je žalovaný. Ďalej považovala za nevyhnutné, aby ju súd v konaní vypočul, pričom vzhľadom na jej zdravotný stav v neprítomnosti žalovaného, preto prostredníctvom právneho zástupcu požiadala súd, aby uskutočnil jej výsluch bez jeho prítomnosti, čomu však nevyhovel. Ďalej uviedla, že súd nesprávne vychádzal zo znaleckého posudku č. 13/2017 MUDr. Tibora Letku v trestnom konaní, ktorý sa nezaoberal vznikom posttraumatickej stresovej poruchy, resp. tým ako bola spôsobená, ani inými podstatnými otázkami pre spor, pričom dala do pozornosti, že znalci boli uložená v súvislosti s jeho vypracovaním sankcia.

3. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne žiadal rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Mal za to, že ani v prvoinštančnom, ani v odvolacom konaní nepredložila žiadny dôkaz, ktorý by preukazoval jeho zavinenie na vzniku akejkoľvek škody na jej zdraví. Nie je pravda, že 10. 12. 2016 akýmkoľvek spôsobom ju fyzicky napadol. Poukazoval na jej trestné oznámenie, o ktorom bolo rozhodnuté meritórne v rámci priestupkového konania tak, že vec bola odložená, nakoľko došlé oznámenie neodôvodňovalo začatie konania o priestupku. Z priestupkového konania naopak vyplynulo, že to bola práve žalobkyňa, ktorá mu v rodinnom dome z podkrovia vyhádzala na dvor pracovné náradie, ktoré sa poškodilo, čím mu vznikla škoda a za ktorý priestupok bola uznaná vinnou správnym orgánom. V rámci uvedených správnych konaní samotná žalobkyňa priznala, že jej manžel nebol svedkom žiadneho incidentu medzi ňou a ním, preto návrh na jeho vypočúvanie v danej veci je úplne nadbytočný a zasahujúci do rýchlosti a hospodárnosti konania. Vo veci mala plné právo vypovedať a súd jej realizáciu tohto práva umožnil tak, že ju na pojednávanie riadne predvolal, pričom sa naň nedostavila bez akéhokoľvek ospravedlnenia, čím dala súdu najavo, že nechce byť v konaní vypočutá, a preto súd vychádzal z tvrdení obsiahnutých v žalobe, ktoré boli účinne popreté a v tomto smere žalobkyňa nepredložila žiadne dôkazy podporujúce jej tvrdenia, pričom on naopak preukázal svoje tvrdenia výsledkami správnych konaní, ktoré jeho verziu udalostí plne podporujú. Žalobkyňa k žalobe priložila fotokópie pokladničných dokladov, ale ani v samotnej žalobe, ani v doplňujúcom vyjadrení, ani na pojednávaní jej právny zástupca nevysvetlil, aký majú mať tieto doklady súvis s prejednávanou vecou. Predložené správy z ÚVN SNP Ružomberok dokazujú, že žalovaná 10. 12. 2016 neutrpeľa žiadne také zranenia, ktoré by mohli viesť k poškodeniu mozgu, pričom v žalobe sama uvádzala, že malo dôjsť k mechanickému poškodeniu centrálnej časti mozgu, čo mal konštatovať MUDr. B., pričom z dôkazov, ktoré predložila samotná žalobkyňa jednoznačne vyplýva, že pri vyšetreniach na CT mozgu nemala poškodený mozog, ani žiadnu jeho časť, čo vylučuje jej tvrdenia o vzniku posttraumatickej stresovej poruchy v dôsledku uvedenej udalosti. Z uvedenej lekárskej správy je viac než zrejmé, že neudávala žiadne poruchy zrakového videnia, a to ani v trestnom konaní. K znaleckému posudku MUDr. Tibora Letka niet po odbornej stránke čo vytknúť, pričom drobné formálne nedostatky nemajú vplyv na jeho vecnú správnosť, pričom na údajné vady posudku nepoukázala ani na pojednávaní, a teda ak sama iniciovala disciplinárne konanie a o jeho výsledkoch musela vedieť, mohla tvrdenia o záveroch disciplinárneho konania oznámiť súdu skôr.

4. Žalobkyňa sa k vyjadreniu žalovaného nevyjadřila.

5. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379, § 380 ods. 1 CSP) a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správny, vrátane navádzajúceho výroku o nároku na náhradu trov konania.

6. Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedla v rámci odvolacieho konania žalobkyňa, konštatuje, že súd prvej inštancie vo veci samej v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci a vykonal potrebné dokazovanie a následne dospel k správnym skutkovým a právnym záverom. V tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 387 ods. 2 CSP), keďže ani žalobkyňa vo svojom odvolaní neuviedla žiadne skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť zistený skutkový stav a prijaté právne závery. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej.

7. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia a k odvolacím námietkam žalobkyne krajský súd doplní, že jej tvrdenia o škode na jej zdraví spôsobené konaním žalovaného dňa 10. 12. 2016 neboli ňou označenými dôkazmi preukázané, pretože trestná vec, v ktorej bolo začaté trestné stíhanie pre prečin ublíženia na zdraví, bola postúpená správne orgánu na prejednanie priestupku, keďže výsledky skráteneho vyšetrovania preukazovali, že nejde o trestný čin, pričom správny orgán priestupkovú vec odložil, keďže nebolo dôvodné začatie konania o priestupku z dôvodu, že nebolo preukázané, že žalovaný ju 10. 12. 2016 fyzicky napadol. V konaní bolo naopak preukázané, (v uvedený deň v rozhodujúcom čase) protiprávne konanie žalobkyne proti žalovanému, ktorá sa voči nemu dopustila priestupku proti majetku, za ktorý jej bola uložená sankcia. Pokiaľ žalobkyňa na preukázanie konania žalovaného navrhla nariadiť znalecké dokazovanie, v rámci ktorého by znalec skúmaním jej zdravotného stavu a reakcií pri spomienke naň, skutočnosti ňou uvádzané ohľadne toho, že ňou oslovení znalci jej ho odmietli vyhotoviť, z ktorého dôvodu nemohla znalecký posudok už so žalobou ako dôkaz predložiť (čl. 8, § 132 ods. 3 CSP), zostali v pozícii ničím nepodložených tvrdení bez uvedenia dôvodov, podľa ktorých tak vôbec mohli podľa ust. § 12 z. č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch vôbec urobiť a že by sa ňou uvádzané skutočnosti mohli zistiť. Pokiaľ žalobkyňa navrhovala vykonať na preukázanie konania žalovaného ďalšie dôkazy, a to svoj výsluch, nič jej nebránilo sa zúčastniť na pojednávaní, na ktoré bola riadne predvolaná a bez akéhokoľvek ospravedlnenia sa naň neustanovila, keď ani v odvolaní neuvádzala, aké iné skutočnosti by chcela pri ňom uviesť okrem tých, ktoré uviedla už v žalobe, resp. pri výsluchoch v trestnom, resp. správnom konaní, pričom skutočnosti ňou uvádzané ohľadne zhoršenia jej zdravotného stavu pri jej výsluchu v prítomnosti žalovaného zostali len v pozícii ničím nepreukázaných tvrdení. Pokiaľ sa týka navrhovaného výsluchu manžela, z obsahu spisu vyplýva, že tento nebol pri udalostiach, ktoré sa mali stať 10. 12. 2016, prítomný, a preto sa nemohol k údajnému správaniu žalovaného nijak vyjadriť, keďže ho nevnímal, keď zo znaleckého posudku MUDr. Letka vyplýva, že nemožno stanoviť, či zranenie bolo spôsobené konaním inej osoby alebo samotným pádom žalobkyne, ktorý znalecký posudok začala táto spochybňovať až v priebehu odvolacieho konania bez toho, že by predložila dôkaz ňou uvádzaný, ktorý by mal spochybniť vierohodnosť tohto znaleckého posudku, z ktorého dôvodu, keďže tak mohla učiniť už v konaní pred súdom prvej inštancie, na ňou uvádzané skutočnosti odvolací súd prihladiť nemohol (§ 366 písm. d/ CSP).

8. Vychádzajúc aj z uvedených skutočností, vysporiadajúc sa s podstatnými námietkami žalobkyne, či už v prvoinštančnom alebo v odvolacom konaní, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil, vrátane nároku na náhradu trov konania, ktorý bol žalovanému vzhľadom na jeho plný úspech vo veci proti žalobkyňi priznaný v súlade s ust. § 255 ods. 1 CSP v plnom rozsahu.

9. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a žalovanému vzhľadom na plný úspech aj v odvolacom konaní priznal taktiež v plnom rozsahu.

10. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).